

[Eriendsson.]

solidaritet, også på et rent praktisk plan, også på et rent egennyttigt plan, for de var klar over, at hvis alle industrifiskere gik over og skulle befiske de fiskebanker, som konsumfiskerne havde deres fangst på, så ville deres erhverv også hurtigt bryde sammen. Det er ingen løsning af dette spørgsmål.

Jeg må slutte her, men vi får nok lejlighed til at snakke mere sammen.

Svend Haugaard (RV):

Det skal jo nok fedt hjælpe, at fremskridtspartiet lover et erhverv, der p. t. ikke har nogen egentlige indtægter, at de skal få nedsat deres skat. Det er svært at tage en tale af den art særlig alvorligt.

Da loven om statsgaranti for driftslån til ejere af fiskerfartøjer og til konsumfiskefabrikkerne blev vedtaget, fremsatte vi fra det radikale venstre synspunkt om, at det ville være bedre eller mere ønskeligt, om man havde fået garantien på baggrund af en selvskyldnerkaution fremfor på baggrund af en tabskaution, som jo faktisk forudsætter en konkurs, for at den rigtig kan komme til at virke.

Vi mener, at udviklingen siden har vist, at disse synspunkter var rigtige, og derfor kan vi give vores tilslutning til denne del af lovforslagene. Det havde nok været bedst, om vi havde fået det straks, men vi mener altså, at det i princippet er rigtigt. Dermed være ikke sagt, at vi ikke erkender, at ministeren har været i aktion over for bankerne og prøvet at få bankerne til at forstå det nødvendige i, at de tager en meget positiv stilling til forslagene.

Det kunne også være fristende at sige ja til en rentesikring. Vi ved, at der er et øjeblikkeligt behov for hjælp på forskellig vis, men det vil jo kunne få meget vidtrækkende følger, hvis det blev sådan, at alle erhverv, som er i øjeblikkelige vanskeligheder, skulle have en ordening af den art. Så kunne det i hvert tilfælde få følger, som nok er lidt uoverskuelige. Desuden lægger man vel med sådan et forslag op til, at den øjeblikkelige situation vil være noget, der forventes at blive permanent, og det håber og tror vi vel ikke på er tilfældet.

Vi er enige i, at der i øjeblikket er en ret fortvilet situation for fiskeriet og for fa-

brikkerne, dels på grund af afsætningsforholdene, dels på grund af den meget hårde konkurrence fra andre landes statssubsidier, dels fordi disse ting forstærkes af nødvendige kvoteringsordninger. Og på baggrund af disse vanskeligheder mener vi, det vil være rigtigt, om landbrugs- og fiskeriudvalget kaldte ministeren til møde, hvor vi kunne få en drøftelse af de muligheder, vi har for en sådan mere øjeblikkelig og kortvarig støtte for at redde virksomhederne ud af den øjeblikkelige nødsituation. Henstandsordninger og forskelligt andet vil vi i hvert tilfælde meget gerne være med til at drøfte på positiv vis, men vi mener ikke, at det vil være rigtigt med henblik på de konsekvenser, det kan få for andre erhverv, at gå ind for rentesikringsordningen.

Lowzow (KF):

Det konservative folkeparti markerede allerede ved disse loves vedtagelse, at vi ikke fandt, at de var dækkende, og at de ikke var praktiske som hjælp til erhvervet. Vi markerede, at det var helt andre måder, fiskerierhvervet burde have hjælp på, for at vi kunne opnå at få flyttet os henimod et konkurrencedygtigt, produktivt erhverv, som kunne klare sig selv i den tid, der ligger fremover. Vi ved også, at alle de andre problemer, der ligger i den nærmeste fremtid inden for fiskeriet, skal løses på et andet plan end dette, men jeg skal ikke under en sag som det lille spørgsmål her i dag begynde en generel fiskeridebat; det synes jeg ikke hører hjemme her.

Vi vil være meget forbavsede og blive overrasket, hvis vi finder noget under udvalgsarbejdet, der er værd at ændre på disse love. Hvis der er en helt oplagt ting, som kan forbedres inden for de love, der nu engang er vedtaget, så må vi se på det, men generelt er vi ikke ret venligt stemte.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal give fremskridtspartiet ret i, at det er et kapitalspørgsmål, og at vort erhvervsliv selvfølgelig af den politik, der tidligere har været ført, er udsuget for den kapital, som vi havde brug for i den øjeblikkelige situation. Derfor er det da også rimeligt, at det folketing, som eventuelt ved sin lovgivning har været med til at suge kapitalen ud, nu sørger for, at der gives kapital til det